

BAŞLANGICI OLUP DA, SONU OLMAYAN VAR MI?

22 Mart 2015, 18:56

Bu makale 12 kez okundu

Kadir Keskin

Bir okul müdürümüz vardı. Allah rahmet eylesin. Rahatsızdı İki de bir kalp grizi geçirir hastaneye kaldırılır, bir hafta veya on gün hastanede kalırdı. Yine bir kalp krizi geçiren müdürümüz hastaneye kaldırılmış, 15 gün kadar hastanede kalınca okulda ölecekmış haberleri dolaşmaya başlarken okul müdürümüz sapa sağlam hafta başı okula geldi. Sınıfımızda Osman diye bir arkadaşımız vardı. Müdür beyle bir türlü anlaşamazdı. Müdür bey arkadaşımızı, arkadaşımız da müdür beyi hiç sevmezdi. Osman arkadaşımız sınıfa giderken müdür odasının kapısı, yarısından itibaren camlı olduğu için müdür beyin odasına kafasını çevirerek bakar, sınıfa girer. Osman arkadaşımızın bakışından alınan okul müdürümüz büyük bir hışımla Osman arkadaşımızın arkasından hışımla sınıfa gelerek □ Ölmeyeceğim işte ölmeyeceğim Osman□ diyerek kürsüyü yumrukladığında bütün sınıf tir tir titredik. Hala o günkü korkum, gözümün önünde canlandıkça ürperirim. Sınıfa büyük bir hiddetle gelen ve kürsüyü kırarcasına yumruklayan müdürümüz maalesef sene sonunda vefat etti. Allah rahmet eylesin.

Herkes ömrünün uzun ölmesini ister ve hiç kimse de ölmek istemez. En ufak rahatsızlığı olanlar doktor doktor koşturuyor. Evim hastane yakınlığı için emekli arkadaşlarımı hep hastaneye giderken görüyorum. Herkes, hepimiz □ mümkün olsa da hep yaşasak □ düşüncesindeyiz. Hayat şartları zor olsa bile insanlar yaşamaktan memnundur. Bilirsiniz yaşlı oduncunun hikâyesini. Adam dağdan sırtında odun çekmekle maişetini temin ediyormuş. Yaşı bir hayli ilerlemiş. Hayat, artık yük olmaya başlamış. Bir yaz günü sırtında odunlarla pazara giderken sıcağın dili bir karış çıkmış, yorulmuş, sırtındaki odunları atarak □ Yeter be

nedir bu çektiğim çile, artık ölmek istiyorum □ diye sırtındaki odunları fırlatır. Hemen azrail karışığında zuhur eder □ Geldim buyur□ dediğinde, yaşlı fakir, fakara adam □ Şu odunları sırtıma almaya yardım et de evime gideyim□ der. İşte ölümü istemek de böyle bir şey. Yüz yüze geldiğimizde doktor doktor koşturuyoruz, feryat ve figanı basıyoruz. Rahmetli babam kuaf hastasıydı. Doktora gittiğinde □ Doktor bey beni iyi et, ne istersen vereyim□ derdi.

Hepimiz çok yaşamak istiyoruz. Ama uzun ömür Salih amelle olursa nimettir. Aksi hem dünyada, hem de öbür dünyada sıkıntı ve ıstıraptır. Ölüm olmasaydı herhalde yeryüzüne sığmazdık. Rabbimiz Âdem ile Havva anamızı kusurları dolayısıyla dünyaya gönderdi. Bunların çocukları olacağını melekler öğrenince dediler ki: □ Rabbimiz bunlar arttıkça artacak yer yüzüne sığmayacaklar, bunlar ne yiyip ne içecekler□ dediklerinde Rabbimiz□ Onların yaşaması için verdiğim nefesler sayılıdır. O nefes sayısı

bitince onlar ölecekler, sürekli yaşayamamaklar□ buyurdu. Melekler bu defa dediler ki: □ O zaman da hayatın tadı kalmaz, sonu ölüm olan bir ömürden ne lezzet alınabilir?□ Buna da şöyle cevap geldi: □ Onlara gaflet, unutkanlık, veririm, unuturlar ve hiç ölmeyecekmiş gibi yaşamaya devam ederler.□

Gerçekten çok dikkat ederim. Cenaze namazı kılındıktan sonra kebire kadar herkes arabanın içinde sus pus. Ama ne zaman ki cenaze defnedilip kafiristanın dışına çıkıldığında dünya muhabbetleri kaldığı yerden aynen devam ediyor. Bir gün yakışıklı bir padişah aynanın karşısına geçer ve vezirine der ki: □ Ölüm olmasaydı hayat ne kadar güzel olurdu, değil mi?□ karşısında vezirin cevabı çok manidardır. □ Padişahım, iyi ki ölüm var, ölüm olmasaydı ne siz padişah olurdunuz, ne de ben vezir.□ Ömür ne kadar uzun olursa olsun mademki ölümle noktalanıyor, kısa sayılır.□ Sayılı günler çabuk gelip geçiyor. Tıpkı bir yaz yağmuru gibi. Bin yıl da olsa ömrümüz, bir gün gibi gelip geçecek. Ömer Hayyam □ Yüz yıl yaşadın bin yıl yaşadın sonu ne a düdük□ diyor.

Ölüm çoğumuza eski bir şey gibi gelir. Ama başa gelene de yeni gibi görünür. İnsanlar herkesin öleceğine inanır da kendi öleceğine ve sıranın kendine geleceğine pek ihtimal vermezler. Hiç kimse ölümü beklemez. Ama o, bizi her yerde bizleri beklemektedir.

Yazımızı yüce Peygamberimizin bir hadisiyle noktalayalım. □ Ne kadar yaşarsan yaşa, bir gün öleceksin. Kimi seversen sev, bir gün ayrılacaksın. Ne yaparsan yap (İster iyi, ister kötü) karşılığını mutlaka göreceksin.□ Bir Allah buyruğu ile de yazımı taçlandırayım. □ Kim zerre miktarı kadar hayır işlemişse karşılığını görecektir, kim de zerre miktarı kadar şer işlemişse de karşılığını görecektir.

Allah hepimize uzun ömür değil, hayırlı ömür versin, hayırda yürümeyi, hayırda yarışmayı nasip etsin. AMİN